

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مکالمات حسنیه

در دیار هارون الرشید با علمای مخالفین

شیخ ابوالفتوح رازی مکی

ترجمه ابراهیم اسنر آبادی

سرشناسه	:	مکالمات حسنيه در دربار ملوک الرشيد با علمای متفین
عنوان و نام پديد آور	:	مکالمات حسنيه
ملاحظات نشر	:	شيخ ابوالفتح رازی مکی سفرن ششم هجری قمری ۱۳۹۰
مشخصات قلمري	:	شاه چراغ ۹۶ ص.
شابک	:	۹۷۸-۹۶۲-۲۶۲۲-۲۸-۱
وضعيت فهرست نویسی	:	نیا
موضوع	:	شيخ ابوالفتح رازی مکی
موضوع	:	درستی طبع شده و ابطال مطالب دیگر
رده بندی کنگره	:	DSR ۱۶۲۹ / ج ۸ / ۱۳۸۹۵
رده بندی دیویی	:	۲۹۷/۰۸۳۳۰۹۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۲۵۱۳۳۱۱

مکالمات حسنيه

در دربار ملوک الرشيد با علمای مخالفين

شيخ ابوالفتح رازی مکی
ترجمه ابراهيم استر آبادی

ناشر انتشارات شاه چراغ
ناظر چاپ: عبد الرسول پیراسته
تیراژ: ۲۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول ۱۳۹۰
چاپ: بعثت
قیمت: ۱۵۰۰ تومان

- شیراز « انتشارات شاه چراغ . ابتدای خیابان احمدی، تلفن: ۲۲۲۱۹۱۶
- شیراز « دارالکتب شهید مطهری . خیابان زند . تلفن: ۲۳۰۶۰۲۹
- قم « انتشارات ارمغان طوبی . خیابان دور شهر . جنب بانک سپه . پلاک ۳۱۰
- تلفن: ۷۷۳۷۳۶۷ نماير: ۷۷۴۶۸۵۹ همراه: ۰۰۷۹ ۷۴۷ ۰۹۱۲

«یادداشت»

رساله مکالمات حسنیّه تالیف شیخ جمال الدین ابوالفتوح حسین بن علی رازی از علمای نامدار شیعه در نیمه نخست قرن ششم هجری قمری می باشد. ابوالفتوح در فقه و تفسیر کلام و ادب مهارت داشت و واعظ و مذكر بود و از اطلاعات تاریخی هم بی نصیب نبود. مشهورترین اثرش «روض الجنان و روح الجنان» می باشد که از تفاسیر مهم و مشهور قرن ششم به شمار می رود. اثر دیگر او رساله مکالمات حسنیّه می باشد این رساله در مساله اثبات امامت به زبان عربی نگاشته شده است.

رساله حسنیّه در اثبات امامت امام علی بن ابی طالب (ع) و جانشینانش می باشد که مؤلف و نویسنده فارسی آن ابراهیم بن ولی الله حسینی استر آبادی است که طبق گفته خودش که در مقدمه این رساله نوشته شده است؛ در سال ۹۵۸ ه. ق در هنگام بازگشت از سفر حج در شهر دمشق به ملاقات مومنان و شیعیان این شهر می رود و در نزد یکی از سادات که از شیعیان مومن و زاهد بود اصل رساله را که به زبان عربی بود مشاهده

می‌کند و آن را مطالعه می‌کند. سپس با اصرار و التماس فراوان از صاحب کتاب اجازه می‌خواهد که این کتاب را در همان شهر دمشق به صورت امانت در اختیار او قرار دهد. آن فرد شیعه می‌پذیرد و مرحوم استرآبادی در مدتی که رساله حسینه نزدش امانت بوده از تمام مطالبش نسخه ایی به خط خودش تهیه می‌کند و آن را به ایران می‌آورد. او می‌گوید: نوشتار مباحثه حسینه را با علمای اهل سنت به آگاهی دوستان خاندان عشرت رسانیده و چون به زبان عربی بود و کسی از محبان ایرانی از آن بهره ایی نمی‌گرفت بنابر اصرار عزیزی از دوستان رساله حسینه را به زبان پارسی برگردانیدم و آن را به زبان ساده و روان بیان کردم تا همه کس از خواص و عوام از خواندن و نوشتن و شنیدن آن لذت ببرند و استفاده کنند و به برکت امام علی (ع) این رساله در زمان کوتاهی مشهور شد و مقبول موافق و مخالف شد.

مزار و مقبره بی‌بی حسینه (به عنوان همان کنیز دانشمند) در شهرستان تربت حیدریه در جنوب شهر مشهد مقدس واقع است که زیارتگاه مردمان آن دیار است. مزار وی در گذشته دارای گنبد کوچکی بود که توسط مردم خیر و اداره اوقاف بنای قبلی که از خشت خام بود تخریب و بنای جدید با وسعت مناسب ساخته شد و ضریح چوبی آن ترمیم شد. در آخر سلام و درود خود را به روان پاک این بانوی مکرم و تمام مدافعان راستین اهل بیت (ع) نثار می‌کنیم و از حضرات معصومین می‌خواهیم نام ما را در جمله مدافعین خود قرار دهند و توفیق پاسداری از حقیقت را به ما ارزانی کنند.